

عنوان مقاله:

بازتاب اخلاص گران هستی در شاهنامه

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی تحقیقات بنیادین در مطالعات زبان و ادبیات (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

طیبه گلستانی حتکنی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید باهنر کرمان

محمود مدبری - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید باهنر کرمان

محمد رضا صرفی - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

وجود شر و بدی در عالم آفرینش و اخلاص گری موجودات شرور یکی از مسایلی است که در مباحث هستی شناسی و خداشناسی جنجال برانگیز بوده است. از یک طرف وجود خداوند که منشا خیر و خیرخواه است با وجود شر در عالم آفرینش ناسازگار به نظر میرسد و از طرف دیگر، گویی وجود شر با عدالت منبع خیر - خداوند - در تضاد است. گروهی وجود شر را گواه عدم وجود خدا گرفته اند و گروهی نیز با تامل در این مساله، سعی در توجیه آن و اثبات وجود خداوند و عدالت الهی داشته اند. ادبیات حماسی یکی از میادینی است که وجود شر و جنگ و تقابل خیر و شر در عالم آفرینش را بازتاب می دهد. تامل در انواع شر و کیفیت بازتاب آن در هستی از نظرگاه فردوسی حماسه سرای، بینش و تفکر ایرانی-اسلامی ایرانیان را در عصر شاعر را نشان می دهد. جستار حاضر با اشاره به مساله شر در تفکر پیش و پس از ورود اسلام به ایران بازتاب آن در شاهنامه و بینش شاعر نسبت بدان را مورد بررسی قرار می دهد.

کلمات کلیدی:

شر، دیو، فلسفه، کلام، فردوسی، شاهنامه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/785874>

